

Verf. Legatus autem.

15 Legatus ex obligationibus intra Italiam contractus sub legationis tempus in Curia conventus, privilegio revocandi domum minimè juvatur. Petr. Barbosa in d. §. Legatus, num. 131. Ant. de Matth. num. 49. Ant. Fab. in ration. ad l. Cum furiosus, §. fin. de judic. Quod restringitur si ut forensis in Italia contraxerit. Ant. de Matth. ubi proxime. Præterea Legatum de licentia Principis contrahentem, ubique, Romæ, seu in Curia convenire licebit etiam legatione persistente.

Ad Num. 3.

16 Legatus, vel alius similiter privilegiatus, si in Curia contrahat sub tempus necessaræ residentiae, etiam ut advena, non valet suo se tueri privilegio, sed ibidem suis creditoribus respondere compellitur. Et quamvis contra sentiant Petr. Barbosa in l. 2. §. Legatus, num. 282. cum seqq. Ant. de Matth. tract. de prorogat. num. 47. Sententia tamen D. Covar. tenenda est, quoniam non alia ratione quifque in Curia repertus convenitur, nisi quia communis habetur patria: nec quicquam interest, an ut advena contraxerit, necne. Hinc est, ut cum privilegiatus jure revocandi domum non gaudeat, pro obligationibus tempore necessaræ occupationis contractis possit in Curia conveniri, quanquam ibi ratione contractus nequiquam forum fortiat. Ex quibus apparet quoad rem, de qua nobis sermo est, nihil interesse utrum Legatus, vel alius privilegio simili gaudens contrahat in Curia hoc vel illo modo; nam & in cæteris non privilegiatis, si quis in Curia etiam ut forensis contraxerit, poterit ibidem conveniri, tamen forum propter contractum minimè fortiat, ut jam supra, num. 14. præmisimus, quia ut communi patria tenetur respondere.

Ibi: Quid ergo si contractus.

17 Qui contractus ratione alicubi potest conveniri non excusabitur, nec jure revocandi domum juvabitur, quantumvis ex causa necessaria ad locum accesserit: secus erit dicendum de originis foro; nam si ex necessitate in patriam venerit, ibi ad litigandum per creditores non constringetur. Ratio differentiae in eo constituitur, quod ille forus à principio fuit voluntarius, & necessarius iste. Petr. Barbosa in d. §. Legatus, numero 357. & in l. Heres absens, §. Proinde, numero 44. de judic.

Ibi: Hic equidem libenter.

De his actum supra, num. 16.

Ad Num. 4.

18 Si Legati aut alii privilegiati, non cessante munere, aut causâ residendi in Curia, ibi iudicio egerint, reconveniri poterunt. Illud quaestio est, an respondere teneantur, si à quibuslibet suis creditoribus eos conveniri contingat? Quæ controversia de jure communi

procedit ex textu in l. 2. §. Sed etsi agant, ff. de judic. ibi: Sed etsi agant, compelluntur se adversus omnes defendere. De qua Petr. Barbosa in d. §. Legatus, à num. 215. Ant. Fab. in ration. ad d. §. Sed etsi agant. Duaren. ad tit. de judic. ubi de for. comper. Ant. de Matth. tract. de prorogat. num. 51. in princ. & vers. Septimo limitatur, ubi pro opinionum concordia Legatos à cæteris privilegiatis distinguit. De nostro Jure Regio Partiarum aperta extat decisio in l. 4. tit. 3. p. 3. quæ reconventionem duntaxat contra Legatos, ac similes permittit.

Sed si Legati, & reliqui in iudicio com-
pareant propriam prosequentes injuriam, velut
damnum, vel violentiam sibi illatam resarci-
ri postulant, tunc quidem locus reconven-
tioni non præstabitur, d. §. Sed etsi agant,
d. l. 4. Part. Petr. Barbosa supra num. 229.
Duaren. ubi proxime. Ant. Fab. in ration. d.
§. Sed etsi agant. Ant. de Matth. d. num. 51.
vers. Non ubi prosequeretur. Ad hæc si no-
mine alieno egerint dum legationis munere
funguntur, proprio reconveniri vetantur.
Ant. de Matth. d. num. 51. vers. Septimo limi-
tatur. Tandem si quis adeat Curiam appel-
lationis prosequendæ gratiâ, non reconve-
nitur ab appellato coram iudice ad quem.
Greg. Lop. in d. l. 4. gloss. 4. Ant. de Matth.
num. 48.

Est observandum quod Legatus dum mu-
nere suo fungitur, nulli alii negotio proprio
vel alieno incumbere valet, nec libellum of-
ferre, nec in iudicio agere, nisi Principis li-
centia intercedat, l. Paulus 8. §. ult. l. Lega-
tus 10. l. Is qui 15. de legation. Ant. Fab. in
d. §. Sed etsi agant. Petr. Barbosa in eod. §.
Legatus, num. 123. Ant. de Matth. num. 51.
& contrahens cum Principis facultate ubicun-
que, Romæ omnino respondere compellitur.
Petr. Barbosa num. 131.

Legati & alii si post finitam legationem vel
causam necessariam in Curia persistent, ibi ut
quilibet conveniri poterunt: quod ita est ac-
cipiendum, ut aliquid temporis illis tribuatur
à die extincti muneris ad comparanda quæ ad
iter desiderantur. Petr. Barbosa num. 190. Ant.
de Matth. num. 50.

Tandem addere libet, quod Legatus sicut
iudicium suscipere non compellitur, ita nec
jurare cogendus, si judicialiter conveniatur,
ut actionem excludat, l. Sed etsi 28. §. 1. de
judic. Duar. ubi supra. Ant. Fab. in ration. ad
d. §. 1. quod si actio ejus sit naturæ, ut tem-
poris lapsu pereat, privilegiati litem contestari
debent, dilato actionis exercitio, & ad domi-
cilium remisso, d. l. Sed etsi, §. Sed etsi dies.
Anton. Fab. in ration. ad l. 2. §. In omnibus,
de judic. Duar. supra. Petr. Barbosa num. 195.
Imò si oporteat instantiam prosequi usque ad
sententiam, privilegium revocandi domum
cessabit. Barbosa num. 210. & hæc generaliter
traduntur in d. §. In omnibus, ubi regula con-
stituitur, ne privilegium creditoribus officiat,
qui temporali nituntur actione. Confule Fa-
brum ibi. Hæc utique obtinebunt in cæteris,
quibus competit revocandi domum privile-
gium.

SUM-

SUMMARIUM.

- 1 Non licet in prima instantia agere coram Principe, nec Judicibus Regii Prætorii, etiam ubi illud residet.
- 2 Excipiuntur casus aliqui de Curia dicti, de quibus remissive.
- 3 Item cause miserabilium personarum, & alie, si adversum potentiores proponatur controversia.
- 4 Instantia prima cepta in Cancellaria, in ea finire debet, etsi cesset privilegium, aut ratio propter quam causa fuit admissa.
- 5 Quid ex contrario, si causa pendente coram ordinario, litigante privilegium superveniat.
- 6 Persona miserabilis an valeat in laicos Ecclesiasticum adire Tribunal? & num. 8.
- 7 Quid de cæteris, si iudex secularis jus reddere omiserit.
- 9 Pupillus, & qui in utero est, eo gaudent privilegio, ut causas suas deserant in prima instantia ad suprema Prætoria.
- 10 Orphani eodem potiuntur privilegio, & qui tales censentur, & num. 11.
- 12 Vidua, pupillus & alii similes prefato privilegio juvantur, tamen si divitiis affluant, & num. 13.
- 14 Pauperes audiuntur in prima instantia apud Cancellarias.
- 15 Qualis probatio paupertatis desideretur.
- 16 Paupertate laborans ex propria culpa, an excludatur ab illo privilegio.
- 17 Que maritum occidit, non gaudet viduitatis privilegio.
- 18 Quis putetur pauper, ut prefato potiatur privilegio, & num. 19.
- 20 Persona miserabilis quis habeatur, ut hujusmodi privilegium obtineat, & num. 21.
- 22 Privilegiis incuitu paupertatis, ac pietatis concessis renunciatis nihil agit.
- 23 Que causa deserantur in prima instantia per privilegiatos ad Curiam.
- 24 Advocati tenentur egenis patrocinari absque honorario.
- 25 Ad idem sunt astricti iudices, procuratores, & tabelliones.
- 26 Quid si aliter fecerint, peccant, & restituere debent, si quid acceperint.
- 27 Dives an cogatur alimenta, & lris expensas exhibere adversario inopi, & numero 28. & 31.
- 29 Liberi agentes ad parentum hereditatem, an & quando alimenta, ac sumptus lris exigere valeant, & num. 30. 32. & 34.
- 33 Pro sententia presumitur, licet ab ea provocetur.
- 35 Ut alimenta, & lris sumptus litiganti tribuantur, semper paupertatis probatio precedit, & qualis sufficiat.
- 36 Paupertate utrinque probata, sumptuum lris, ac alimentorum cessat exactio.
- 37 Pauperi agenti ad quantitatem, aut rem singularem, num sumptus lris, & alimenta præstentur.
- 38 Pauper an teneatur ad restitutionem alimentorum, ac expensarum, quas litigans accepit, & num. 39.

- 40 Quantitas pro alimentis, & expensis iudicis arbitrio assignatur.
- 41 Cui præstentur lris sumptus, alimenta non denegantur: sed aliquando regula fallit.
- 42 Filio cum patre litiganti super filiatione, hic alimenta, & expensas exhibere compellitur.
- 43 Quod procedit, si filius aliunde non habeat.
- 44 Assignatio alimentorum, & expensarum nullum parit præjudicium quoad causam principalem.
- 45 Qui tanquam filius alimenta, & lris sumptus percepit, quamvis succumbat in causa, non tenetur ad restitutionem, & num. 46.

CAPUT VI.

Nemini regulariter licet omisso iudice inferiori competente, apud Principem, seu Cancellarias in prima instantia causas suas civiles, vel criminales agere, l. 8. tit. 3. lib. 4. Recop. ubi Azeved. Castill. controvers. lib. 3. cap. 25. num. 8. in fin. Cujac. in paratit. ad tit. C. quando Imper. int. pupil. Trentacinq. variar. lib. 2. tit. de citationib. resol. 2. num. 4. Pichard. manuuct. ad prax. part. 1. §. 2. num. 2. Paz prax. tom. 1. temp. 1. num. 19. Duaren. ad tit. de judic. §. de for. comp. Monter. prax. tract. 5. in princ. Carleval. de judic. lib. 1. disp. 2. num. 576. & 583. quod etiam observatur in civitatibus, ubi suprema resident prætoria, l. 21. tit. 5. lib. 2. Recop. Alioqui processus nullitatis defectu laborabit, quæ exceptio in quovis lris statu opponi permittitur. Paz d. temp. 1. in fin.

Ad Num. 1.

Plures sunt casus, Curia, vocitati, quia de illis Senatores in prima instantia cognoscunt, de quibus in l. 8. 9. 12. tit. 3. l. 5. tit. 13. lib. 4. l. 4. tit. 15. lib. 9. Recop. eosque recensent Gregor. Lop. in l. 5. gloss. 2. tit. 3. p. 3. Carrasc. tract. de casib. Cur. à num. 2. Azeved. in d. l. 8. & 9. Recop. Monter. ubi proxime. Cur. Philip. part. 1. §. 9. num. 7. cum seqq. De illis, qui Curiam Principis sui juris persequendi gratiâ in prima instantia adire possunt juxta legem unicam, C. quand. Imperat. ut pupillus, vidua, miserabileque personæ, ultra nostrates nuper laudatos, agit Menoch. de arbit. lib. 2. cent. 1. cas. 65. num. 3. Mastrill. de Magistrat. lib. 3. cap. 4. num. 58. Gail. lib. 1. observ. 1. Duar. ubi supra. Afflict. decis. 257. Cujac. & Castill. ubi proxime. Didac. Perez in l. 1. verb. Pobres, tit. 1. lib. 3. Ordin. Amat. variar. part. 2. resol. 65. num. 51. Carol. de Tapia in constit. Stratumus, de offic. magistr. judiciar. num. 20. Mascard. de prob. conclus. 1065. Escob. de ratiocin. cap. 7. ex num. 56. Cancr. variar. lib. 2. cap. 2. à princ. Barb. pluribus congestis in collect. ad d. l. unic. C. quand. Imperat. cui conveniunt lex 41. tit. 18. lex 20. tit. 23. part. 3. Salgad. Labyrinth. credit. p. 1. cap. 7. num. 45. Tondut. de præv. jud. p. 2. c. 59. num. 45.

Ibi:

Ibi: *Nam praxis idem admittit.*

3 Dubium non est, quin persona miserabilis causas suas deferre valeat ad Curiam, etiam si adversarius non sit ex potentioribus, ut sentiunt omnes praelaudati; nam & ceteris non privilegiatis subvenitur, ut ad Curiae auxilium confugiant, quoties potentiam colligantium formidant. Escob. num. 61. Barbof. num. 22. Canc. num. 18. Maltril. num. 166. Azeved. in d. l. 8. num. 2. Carlev. num. 629.

4 Licet causa cesset privilegii post coeptum apud Curiam iudicium, veluti si vidua nuptui se tradat, aut pauper hereditate quaesita directat, ibidem liti finis debet imponi. Maltril. num. 165. Barbofa num. 19. Tapia sup. num. 15. Amat. ubi proxime. Trentacinq. num. 15. Carlev. num. 618. Salg. sup. num. 83. & alii ab ipsis laudati.

5 Quid è contra si mota lite coram inferiori, privilegii causa superveniat? ut si uxor de viri licentia agens in iudicio illius obitu ad statum viduitatis deveniat, aut dives iam lite contestata, subito fortunæ casu pauper fiat. Et causam ad Curiam revocari posse, probat Cabed. Lustr. decis. 24. & 25. ubi num. 8. id expressim decisum illius regni ordinamento testatur quoad pupillos, ac viduas. Verum apud nos, qui absque fori declinatione coram inferiori comparens litigat, etsi casum Curiae habeat, amplius suo privilegio uti non valet. Carrasc. sup. num. 64. D. Covar. infra, cap. proximo, num. 5. vers. Nonò ubi lis. Azeved. in l. 8. num. 5. tit. 3. lib. 4. Recop. & in praxi receptum habetur, quanquam de iure communi contrarium haud paucis placeat, quos refert Barbofa d. collectan. num. 11. Advertere oportet, quod non obstante praxi nostra, posset Cabedi sustineri decisio; etenim qui privilegio gaudens illud contemnit, dignus est ut amplius eodem non juvetur, cui renunciasse censetur, argumento legis Queritur 14. §. Si venditor, de edilic. edict. hoc autem imputari nequit ei, cui post litem coeptam privilegium calamitas tribuit, de quo latè Carlev. supra num. 635. cum seqq. Salgad. supra à num. 79.

Ibi: *Hic & illud convenit.*

6 Laici sorte miserabiles adversus laicos agentes de rebus profanis, ob negligentiam iudicium secularium ad subsidium Tribunalis Ecclesiastici refugere permittuntur. Menoch. de arbitrar. lib. 2. casu 66. numero 5. Marant. de ordin. iudic. part. 4. dist. 9. numero 195. Gregor. Lop. in l. 48. gloss. 8. tit. 6. p. 1. Did. Per. in l. 1. verb. Pobres, vers. Cum jam, tit. 1. lib. 3. Ordin. & alii per plures apud Bobad. Politic. lib. 2. cap. 17. numero 108. lit. D. & Barbof. in collect. ad cap. Ex tenore 11. numero 3. de for. compet. Velasc. de privil. paup. part. 1. quest. 52. numero 13. qui ita tenet etiam absque omissione iudicis laici. Verum hæc in praxi non sunt admittenda, nisi ubi propter distantiam nimiam miserabili recursum ad superiorem laicum deficiat, ut observant Greg. Lop. & Bobad. imò nec in istis amplissimis Indiarum plagis id obtinuisse privilegium unquam percepi.

Non desunt qui opinentur, idem refugium omnibus fore commune, cum Iudex laicus notorie iustitiæ denegat administrationem: eos refert Barbofa in collect. ad cap. Licet ex suscepto, num. 2. de for. compet. Velasc. supra num. 12. quibus refragatur dicta lex 48. Partit. Bobadilla, & alii communiter.

Verf. Imò & in hoc tractatu.

Pauperibus, cæterisque miserabilibus fori electionem competere, ut in quo maluerint, Ecclesiastico vel Sæculari, suum jus etiam in laicos persequi possint, communis docet opinio, pro qua sunt plures, quos in unum congerit Barbofa in collect. ad cap. Ex parte 15. num. 1. 6. 7. de for. compet. & Velasc. de privil. paup. quest. 52. num. 13. qui ex num. 39. pro viribus contendit, id pauperum privilegium esse de iure regio omnino observandum, non obstante lege 10. tit. 1. lib. 4. Recop. Apud nos oppositam sententiam praxis amplectitur, valde enim cavendum, ne confusioni jurisdictionum ansa præbeat, cui pluribus Regiis Sanctionibus est prospectum, l. 5. tit. 3. lib. 1. l. 3. 4. 10. tit. 1. lib. 4. Recop. adnotant Molin. de primog. lib. 2. c. 15. num. 76. vers. Sed hæc opinio. Menoch. & Bobad. ubi proxime. Azeved. in d. l. 10. Recop. num. 47. Castill. de aliment. cap. 6. num. 6. & num. 5. alios refert: ipse tamen unum excipit casum scilicet si alimenta testamento pauperi relinquuntur, quod tamen satis est controversum, ut ibi apparet, ubi Meli. in addit. num. 2. cum Castillo tenet communem. Et præmissa praxis in Regiis Auditoriis Hispania viget, licet pauper simul oppressus, sive spoliatus reperiat. Castill. num. 19. & 20. Eo tamen casu posset fallere, si iudex laicus abesset, & periculum immineret ex mora. Bobad. d. cap. 17. num. 109. & 110.

Ad Num. 2.

Adde Cujac. & Alciat. in l. Pupillus 239. 9 de verb. signif. Pupillus dicitur à verbo Pupo, id est puero. Narbon. de etat. ad act. hum. req. ann. 7. q. 3. Is autem qui in utero est, licet appellatione pupilli non contineatur in favorabilibus, quia pro nato est, l. Qui in utero 7. de stat. hom. pupillus tamen censetur. Bald. cons. 458. in fin. Tusch. lit. P. conclus. 423. num. 5. Barbofa de appell. verb. jur. sign. appellat. 230. Unde qui nondum editus patrem amiserit, si ejus nomine agatur, gaudebit privilegio dictæ legis unice, C. quando Imperat. Thom. Valasc. alleg. 65. num. 13. tom. 1.

Orphanorum nomine etiam puberes intra vigesimumquintum annum continentur, si patre caruerint, l. Orphanotrophos 30. de sacros. Eccles. Cujac. in paratitl. ad tit. C. de Episcop. & Cleric. Joan. Corraf. tract. de invent. num. 5. Similiter de iure nostro huerfano dicitur major quatuordecim annorum patre orbatus, ut in rubric. & l. 13. cum sequent. tit. 16. part. 6. Atque ita quicquid de iure communi sit, ex Regio nostro secundum propriam vocis significationem istud privilegium puberibus infra legitimam ætatem conceditur, cum leges Regiæ de illo agentes, verbo huerfano utantur, l. 5. tit. 3. l. 41. tit. 18. l. 20. tit. 23. part. 3. atque ita observatur, Gregor. Lop. in

Ibi: *Ad hunc verò effectum.*

Qualis probatio paupertatis desideretur, ut locus sit privilegio dictæ legis unice, tradunt Castill. ubi proxime, Velasc. quest. 5. numero 16. Barbofa in dicto collect. numero 36. Azeved. in l. 8. num. 16. Carrasc. numer. 227. vers. Secundo declaratur, Cur. Philip. dict. §. 9. in fin. Carlev. num. 563. Vide infra, num. 18.

Verf. Sed si quis in paupertatem.

Solet generaliter controversi, an pauper effectus proprio crimine, vel culpa, gaudeat privilegiis, quæ miserationis gratiæ egenis jurâ concedunt? De quo cum D. Covar. actum in addit. variar. lib. 2. cap. 16. ex numero 87. ubi in favorem paupertatis resolvitur, nisi quis datâ operâ in inopiam labatur. Adde Velasc. quest. 54. per totum & num. 8. in specie dictæ legis unice D. Covar. sententiam cum aliis amplectitur: idem tenet Barbofa ubi proxime, Azeved. in d. l. 7. ad fin. Dissentit Trentacinq. d. resol. 2. num. 32. recedere non oportet quoad rem, de qua in præsentii, de quo Carlev. numero 616.

Ibi: *Quod si vidua maritum.*

Vidua quæ virum enecuit, aut ad necem illius cooperata est, hoc, & aliis viduitatis prærogativis redditur indigæ. Azeved. in l. 8. num. 11. tit. 3. lib. 4. Recop. Mexia in pragmat. tax. pan. conclus. 1. num. 10. Barbofa sup. numero 23. Trentacinq. dict. resolut. 2. num. 16. vers. Hæc conclusio, in fin. Cur. Philip. num. 13. Carlev. num. 559.

Ad Num. 3.

Pauper quis censeatur quoad hoc privilegium, apud nos videtur definitum, ut sit ille, qui tria millia marapetorum in bonis non habet. Azeved. ubi proxime, numero 14. vers. Y personas miserables, Monter. d. cap. 1. num. 16. Sed verius est hoc iudicantis arbitrio relinqui. Gregor. Lop. in l. 20. gloss. 2. tit. 23. part. 3. Carrasc. de casib. Cur. num. 46. Didac. Perez in l. 1. verb. Pobres, tit. 1. lib. 3. Ordin. Et regulare est, quoties quaeritur an aliquis egestate laboret. Meli. in addit. ad Castill. de aliment. cap. 1. num. 13. Velasc. cum plurimis quest. 1. num. 75. Carlev. de iudic. lib. 2. disputat. 2. num. 562. & diximus in addit. variar. lib. 2. cap. 6. num. 42. Sed quæ probatio paupertatis sufficiat, pro negotii qualitate Iudex quoque arbitrabitur. Velasc. quest. 5. numero 50. quem consulere oportet ibi, ac in dict. quest. 1. si de paupertatis probatione agi contigerit; nam non semper eodem modo probanda, & in causis tenuis præiudicii sufficit communis existimatio. Gregor. Lopez, ubi proxime, Velasc. quest. 5. num. 32. ubi alii. Vide sup. num. 15.

An ille, qui nihil in bonis habet præter alimenta sibi assignata, debeat pauperibus jungi, ut isto juvetur privilegio, quaerit Carrasc. sup. num. 47. Et inficiatur, quia ipse pauper non est. Surd. d. aliment. tit. 7. quest. 37. numero 7. nisi ita exigua sit alimentorum præscripta, ut alimentarius liberorum numero, vel alia ex causa egere noscatur.

in dict. l. 5. gloss. 4. ac in d. l. 41. gloss. 1. Escob. de ratioc. cap. 4. numer. 60. Carrasc. de casib. Cur. num. 17. Monter. Prax. tract. 5. cap. 1. num. 10. Villad. Politic. lib. 1. c. 1. num. 9. Cur. Philip. part. 1. §. 9. num. 12. Carlev. de iudic. lib. 1. dist. 2. num. 532. 565. & 566. Orphanus intelligitur etiam qui genitricem habet, ut præcitati sentiunt, & omnes; aliud tamen sensit Didac. Per. in lib. 1. verb. Pobres, vers. Item est notandum, tit. 1. lib. 3. Ordin. Jure communi pupillus extra patriam potestatem constitutus quomodolibet, juvatur Imperiali constitutione, Barbofa in collect. ad l. unic. num. 33.

Idem jus tribuendum videtur orphano, qui patrem inutilem habet, velut captum apud hostes, absentem absque spe revertendi, vel perpetua ægritudine vexatum, argumento eorum quæ de foemina nupta inepto viro traduntur per DD. à Barbofa laudatos ubi proxime, num. 9. propter rationis identitatem, l. Illud 32. ad l. Aquil.

Ibi: *Obtinet tamen hoc privilegium.*

12 Vidua, atque orphanus, etsi divitiis affluant, à beneficio tamen miserabilibus indulto non remouentur; nam adhuc in miserando versantur statu. Gregor. Lop. in d. l. 41. gloss. 1. Menoch. de arbit. lib. 2. casu 66. num. 4. Trentacinq. variar. lib. 2. tit. de citat. resolut. 16. Azeved. in d. l. 8. tit. 3. lib. 4. Recop. num. 9. Didac. Per. sup. vers. Cum jam sit, & vers. Hinc dicit Angelus: Gail. lib. 1. observ. 1. num. 39. Carrasc. de casib. Cur. numero 20. Mascard. de probat. conclus. 1065. numero 4. quibus jungendi plures quos cumulat Barbofa d. collect. num. 20. Contra sentientes exhibent Trentacinq. & Mascard. necnon Velasc. d. quest. 52. num. 35. omnino videndus, & Carlev. num. 511.

13 Quod ampliatur ad alias personas miserabiles, non pauperes. Didac. Per. vers. Item causa privilegii, Azeved. ubi proxime. Sed in praxi minime receptum testatur Gregor. Lop. in d. l. 41. gloss. 2. in fin. de sensibus ac valedudinariis disserter, quanquam hi in miserabilibus numerentur in dict. l. 41. lib. 20. tit. 23. part. 3. & communiter per Interpretes, Orphanus verò, qui veniam æstatis interpretaverit, eo privilegio carebit. Carrasc. sup. ex num. 22. Similiter qui rationes administratæ alibi tutelæ minor sibi reddi in Curia postulaverit, non audietur, sed ad locum administrationis remittetur. Escobar de ratioc. lib. 1. capit. 7. numero 56. ubi limitat, Carlev. numero 651.

Verf. Secundus subsequitur casus.

14 Pauper in prima instantia auditur apud suprema Tribunalia, lib. 41. titul. 18. lib. 20. tit. 23. part. 3. ubi Gregor. Lop. & in lib. 5. gloss. 5. tit. 3. ead. Partit. Carrasc. numero 44. Didac. Per. ubi sup. verb. Probres, Cur. Philip. d. §. 9. num. 11. Azeved. in d. lib. 8. Recop. vers. Y personas miserables, Trentacinq. num. 32. Castill. controvers. lib. 3. capit. 25. numero 18. Monter. dict. cap. 1. num. 9. Velasc. sup. quest. 5. num. 16. Carlev. de iudic. lib. 1. disputat. 2. num. 561.

D. de Faria Covar. Enucle.

G

Verf.